

85%

Entre el 80 i el 90% dels 25 milions de productors de cafè del món són petits agricultors de països pobres

El canvi climàtic encareix el cafè

Les terres aptes per al cultiu d'aquesta planta es reduiran a la meitat d'aquí al 2050 a causa de l'escalfament global

Lorena Farràs Pérez

Una notícia amarga per als amants del cafè: les terres aptes per al cultiu d'aquesta planta es reduiran a la meitat d'aquí a l'any 2050 a causa de l'escalfament del planeta, cosa que produirà un encariment dels preus, segons un estudi de l'Institut del Clima d'Austràlia. El 2080 el cafè salvatge, important per mantenir la varietat genètica del cafè creuat, es podria haver extingit, cosa que repercutirà en la qualitat.

La beguda més consumida després de l'aigua i el te és un cultiu global clau i la segona mercaderia més important exportada pels països en desenvolupament, després del petroli, i és per això que les conseqüències econòmiques d'aquest canvi de paradigma seran greus per a algunes regions del món. S'estima que més de 120 milions de persones en més de 70 països depenen del cultiu i del comerç del cafè. Entre el 80 i el 90% dels 25 mil-

lions de productors són petits agricultors de països en vies de desenvolupament, és a dir, amb poca capacitat per adaptar la seva producció als canvis induïts per l'escalfament del planeta.

L'agricultura cafetera es concentra en els països ubicats a la zona intertropical, la franja que hi ha entre els tròpics de Càncer i de Capricorn. El Brasil és, amb diferència, el principal país productor, se-

DADA

El Brasil és, amb diferència, el principal productor de cafè del món, amb el 30% del mercat

30%

guit del Vietnam i de la regió que comprèn Mèxic i l'Amèrica Central.

L'augment de les temperatures i els canvis en els patrons meteorològics, com ara les pluges, ja afecten els cultius de molts dels països ubicats en aquesta franja del planeta. Aquests canvis han fet augmentar la incidència de malalties i plagues, cosa que afecta els cultius i la seva qualitat, segons que han observat els científics autors de l'estudi, una conclusió avalada per informes precedents de diverses organitzacions i entitats internacionals.

L'Institut del Clima d'Austràlia assegura que la producció a Tanzània, per exemple, on 2,4 milions de persones viuen d'aquesta indústria, s'ha reduït en 137 quilos per hectàrea amb cada augment d'1 grau en la temperatura mínima. En total han experimentat una reducció del 50% des de la dècada dels anys seixanta. I Nicaragua podria perdre la majoria de les terres cafeteres abans del 2050 si no s'atura l'escalfament global.

"El canvi climàtic ja afecta la producció agrària i ramadera d'arreu del món, encara que no en la mateixa magnitud. Hi ha regions més perjudicades, com la zona intertropical", assenyala Robert Savé, de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA). Segons l'expert, del que no hi ha dubte és que les evidències sobre l'escalfament global són eloqüents: "Les últimes crisis de preus dels aliments bàsics, amb greus conseqüències politicosocials, han tingut com a detonant factors associables amb el canvi climàtic directament o indirectament".

Encara que per als països productors de cafè les creixents dificultats de cultiu són un greu problema, per al consumidor no ho és tant, perquè no és un producte de primera necessitat, per molt que ens pugui agradar. Serà més problemàtic quan es vegin amenaçats cultius com el cereal, un aliment bàsic no només per als humans sinó també per als animals. ●

=====

L'agricultura cafetera es concentra en els països ubicats a la franja intertropical del planeta

Joaquim Perramon

Economista

El front litoral i el model econòmic

El front litoral de Sant Adrià de Besòs on se situen les tres xemeneies de Fecsa és el darrer gran espai que falta per ordenar urbanísticament a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. La seva definició no és aliena al model de país que volem.

Hi ha unes propostes gestades a l'etapa de Xavier Trias/Antoni Vives a Barcelona Regional orientades cap a un model de turisme i habitatge intensiu, que no és la concepció més adequada per a un país que desitja un equilibri sectorial.

La zona, de tradició industrial, és a tocar del pol d'activitat metropolitana que es compon dels cicles combinats d'Endesa i Gas Natural, la incineradora, l'ecoparc i un centre que aprofita el vapor de la incineradora per produir calefacció per als habitatges i activitats veïnes.

També és una zona veïna del 22@, d'activitat tecnològica. Ben a prop del litoral hi ha, també, el Campus de Llevant, dins del mateix municipi de Sant Adrià de Besòs, amb una escola tècnica d'enginyeria i una zona dedicada a empreses que puguin tenir sinèrgies amb l'escola.

Si al litoral de Sant Adrià s'hi posa un *Benidorm*, el model territorial econòmic de l'Àrea de Barcelona i Catalunya es decantarà excessivament cap al turisme. Altrament amb les condicions de l'entorn el que sembla més adient és continuar amb un model coherent amb el que ja hi ha, que ho ha portat la història i el mercat. Això és indústria de serveis metropolitans, universitat, micrologística...

El front litoral de Sant Adrià necessita un projecte estrella que comenci per viabilitzar l'espai de les tres xemeneies i l'antiga nau de turbines, projecte que al nostre entendre hauria de ser el trasllat de l'escola d'enginyeria superior (ETSEIB - Enginyeria Industrial, i ETSETB - Enginyeria de Telecomunicacions) de Pedralbes al litoral. Això significa que l'ordenació urbanística hauria de tenir en compte simultà-

Sant Adrià
El front litoral necessita un projecte estrella que sigui coherent amb el seu passat: indústria de serveis i universitats

niament l'ordenació de les dues zones, situades cadascuna a un extrem de la Diagonal.

El Campus Sud s'ha de reordenar donant continuïtat a l'eix empresarial de la Diagonal amb Espplugues. Allà s'hi podrien deixar tots els estudis d'arquitectura i les escoles que s'hi vinculen més, com l'Escola Politècnica Superior de l'Edificació.

Al Campus Nord (litoral) s'hi podrien ubicar les escoles tècniques superiors de l'enginyeria procedents del Campus Sud, és a dir, l'ETSEIB i l'ETSETB, típicament industrials i tecnològiques, i es concentrarien al Campus Nord tots els recursos de coneixement de l'enginyeria tecnològica aplicada de la indústria i dels seus productes.

En conclusió, la idea és donar un ús coherent, efectiu i simbòlic alhora al complex de les tres xemeneies, i defugir qualsevol plantejament urbanístic de tipus especulatiu difícilment defensable des del vessant de la sostenibilitat social, econòmica i mediambiental. |

Escrit conjuntament amb Lluís Bassas, enginyer

